

STILHEDEN

VidsomsNettet
www.vidsomsnettet.dk

STILHEDEN

VidsomsNettet
www.vidsomsnettet.dk

STILHEDEN

Den kontemplative stilhed

Mystikere og mange andre mennesker, der har oplevet den transcendent tilstand, der kaldes kontemplation, beskriver den ofte som en oplevelse af stilhed, der overgår al forstand. Denne form for stilhed er så intens, så ufattelig kraftfuld, at selv høj larm ikke kan forstyrre den. Den drukner i stilheden. Denne stilhed er så dyb, at den får enhver støj til at synes fuldstændig ligegyldig. Denne form for stilhed er noget andet, end at man ikke taler eller ikke handler. Den består ikke af noget som helst, man gør eller ikke gør. Den består af, hvad man er. Den er det fuldstændige fravær af en oplevelse af at være en tænkende, følende og handlende personlighed.

Den clairvoyante forsker Geoffrey Hodson kalder denne stilhed for en indre ligevægt, hvor alle vibrationer fra det lavere og urolige tankesind er bragt til ro, og al opmærksomhed er vendt væk fra den fysiske verden.

"I stilheden hører aspiranten en stemme, der taler og siger: 'Tøm dit tankesind for alle forudfattede meninger og lad lyset stråle gennem det. Tøm sjælen for alle personlige ambitioner og lad aspirationens ild opløfte dig. Tøm hele din natur for egoisme for at uselvskhed kan blive din allerinderste kvalitet. Så kan oplysning finde sted, fremskridt opnås og det lavere selv styres via sjælen'."

Geoffrey Hodson beskriver her klart den holdning, der er nødvendigt for at mennesket kan overskride personlighedens begrænsninger og realisere et højere aspekt af sig selv. Han fortsætter med at sige:

*"Bliv intet, for at noget nyt
kan stige frem fra dit inderste dyb."*

Mester Eckhardt & Baba Krishnaji

Mester Eckhardt siger det samme på en anden måde:

"Så længe jeg er det ene eller det andet, eller har det ene eller det andet, er jeg ikke alle ting og har ikke alle ting. Bliv ren til du hverken er eller har hverken det ene eller det andet. Da er du allestedsnærværende, og fordi du hverken er det ene eller det andet, er du alt."

En anden mystiker – Baba Krishnaji – siger:

"I sin absolutte betydning har stilheden hverken en begyndelse eller en slutning. Stilheden er den eneste virkelighed. Den vil altid være den uskabte evige væren i livet ... Denne oplevelse er anderledes end alle andre oplevelser. At opleve stilheden er at miste sig selv i stilheden. Man må miste alt – også sig selv – hvis man vil finde Gud."

Og han fortsætter med at sige:

"Stilhed er ikke passivitet. Stilhed gennemtrænger al handling og passivitet. Har du nogen sinde forestillet dig en verden, hvor der kun er stilhed? I stilhedens verden findes evigheden. Tid eksisterer i stilheden som tidløshed. Stilheden er et fundamentalt fænomen, som ikke kan spores tilbage til noget andet. I stilheden kan mennesket være vidne til alle tings oprindelige væsen. I stilheden findes både det ubegrænsede og det begrænsede sammen. Stilheden kan eksistere uden tale, men tale kan ikke eksistere uden stilheden. Når livets træ gødes med stilhed, trives lykkens og tilfredsheds blomster. Al elendighed og sorg skyldes, at stilheden i mennesket er eksploderet. Når jeg betragter nutidens menneskeliv, ligner det stilhedens ruin. Nutid, fortid og fremtid opløses i den evige stilhed. Stilheden er til stede i ethvert menneske som den eneste virkelighed. Først når stilheden vågner, sover alt, der er uvirkeligt, ind til en evig søvn. Stilhedens mirakel er, at hvor døden forventes – kommer den elskede til syne."

Personligheden skal ofres

Man kan kun træde ind i denne stilhed ved at "miste" sig selv. Man kan ikke tage et fragment af sig selv – dvs. et aspekt af personligheden – med ind i helheden. For at blive hel må man "ofre" personligheden og alle sine begrænsninger.

Den samme sandhed er beskrevet i Bibelen med disse ord:

*"Den som vil frelse sit liv (personligheden) skal miste det
– og den som mister sit liv for min skyld, skal finde det".*

Matthæusevangeliet, 16,24

Denne sætning skal naturligvis ikke forstås bogstaveligt. Det, der menes, er, at personligheden med alle dens snævre og begrænsede forestillinger skal overskrides og forlades, hvis man vil opleve sin virkelige identitet med sin sjæl, som personligheden normalt står i vejen for. Det er naturligvis ikke ensbetydende med, at man bliver "personløs" og mister sit særpræg og sin individualitet i hverdagen. Det sjælsbevidste menneske vil stadigvæk fungere igennem en personlighed. Men man kan ikke opleve en tilstand af ren væren eller overbevidsthed, hvis man ikke er i stand til at give slip på "sig selv". Man skal have tillid til livet på samme måde, som en fugleunge har tillid til, at luften kan bære den, når den første gang kaster sig ud fra kanten af reden.

"Jeg-løshed"

Geoffrey Hodson gør opmærksom på, at der er én lov, der ligger til grund for alle åndelige love, og det er naturens lov. Denne lov siger, at indtræden i en ny vækstfase efterfølges af – og er kun mulig – via en symbolsk død eller ved at give afkald på den beskyttelse, livet havde under den forudgående fase. Skallen skal dø, før kernen kan vokse til en plante. Æggeskallen skal brydes, før kyllingen kan bryde ud. Det samme er tilfældet med mennesket. Menneskets "æggeskal" er selvcentrering og egoistisk individualitet. Disse to tendenser skal fjernes og erstattes af den nye fases kvaliteter, som er uselvished og "jeg-løshed".

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk